

Jelige: vágyakozás

Szó nélkül... örökké

Itt hagytál.

Egyedül maradtam a világ
eddig még *nem látott* részén,
hol nem éltet már többé
a pillantásod,
melytől egykor úgy éreztem
megégek.

Nem érzem már kezeidnek
lágy simítását,
melytől *megrezzent* testem.
Zokogok.

Hiányzik az éned, mely
megnyugtatót, mikor
a világ összes problémája
zuhant rám.

- Mond, merre vagy,
merre vitt e göröngyös út?!
- Talán másnak adtad szíved?
Az nem lehet...
Nálam van.

Markomban tartom
e drága kincset,
s úgy vigyázok rá,
mintha még mindig
az *enyém* volna.
De már nem az...

Itt hagytál.
Máshol jársz...
talán már a *nevemre* sem
emlékszel,
de itt vagyok.
Várom rád.
Szó nélkül... örökké.